

[Oluf Pedersen.]

Jeg ved ikke, om ministeren er klar over, at det standpunkt, jeg indtager med hensyn til Marshallånene, stort set er det samme, som tidligere har været venstres standpunkt. Der er egentlig noget urimeligt i, at staten låner penge ud til 3½ pct., hvorefter den skal ud og hente pengene under tvang, så at folk simpelthen skriger. Og så bliver der endda givet 4 pct. i rente. Det er ingen forretning for staten at øse penge ud til 3½ pct., når den skal have dem ind igen til 4 pct., og så får staten kun godtgjort ¼ pct.; pengene bliver indsat i nationalbanken. Det er en meget indviklet fremgangsmåde, men hvis det ikke var så indviklet, gik det måske slet ikke længere.

Ministeren sagde, at også retsstatsfolk søger Marshallån. Det er jo mærkelig nok, at vi er lige for loven; men når vi skal være med til at betale, må vi også nødvendigvis have del i de rester, der bliver. Jeg ved ikke, om ministeren kunne tænke sig, at man skulle spørge ansøgerne, om de er retsstatsfolk, og at de i så fald ingen lån skulle have. Men hvis alle de, der ikke får Marshallån, er retsstatsfolk, så bliver det mangel.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen mente ikke, man burde kritisere, at man nu ville rette de fejl, der er begået. Jeg er også glad over, at man retter de fejl, der er. Jeg synes på den anden side, det er nogle slemme brølere, der er lavet. Havde man spurgt mig til råds i sin tid, kunne jeg have sagt, at det var galt. Man skulle tro, at der var andre ærede medlemmer, der vidste besked, men dem har man åbenbart ikke taget med på råd. Det må være, fordi det har været det, vi kalder en politisk afgørelse, man har lavet.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen ville ikke ind på spørgsmålet om at opgive udpumpningen og samtidig ophæve den bundne opsparing. Det forstår jeg godt han ikke ville, men det kommer vi vel tilbage til en anden dag.

Det ærede medlem hr. Øllgaard var meget fortørnet over, at jeg havde talt om ham, som om han var ærkesocialist, og det er vel også noget at være ked af, men når det ærede medlem står her og fortæller om de store goder, der følger af statsfinansiering, er det ærede medlem jo inde på ganske den samme tankegang som socialisterne. Jeg mener, det er galt. Jeg deler ikke denne tro på staten, og det har venstre heller ikke gjort i gamle dage. Det er ikke liberal tro, det er socialistisk — så kan man være fornærmet over, at det bliver sagt,

men anderledes er det ikke. Det ærede medlem stod og forherligede denne lov om statsfinansiering og fortalte, at alt det, der var lavet, ikke var blevet lavet, hvis ikke loven havde været. Tænk, hvis det ærede medlem havde levet under kriserne i 1880'erne, da dansk landbrug skabte sine mejerier og slagterier uden statens hjælp. Det ærede medlem ville ikke tro, at det kunne have ladet sig gøre. Jeg er sikker på, at hvis det ærede medlem havde haft magten dengang, havde han lavet statsfinansiering, og så havde vi hverken fået mejerier eller slagterier. Hvis frugtavlerne troede, at det var fordelagtigt med fælleslagre, kan jeg forsikre, at så kunne vi også sagtens have lavet det, mere småt er det da ikke, men hvis det er noget stads, der ikke er meget bevendt, kommer staten og vil hjælpe til med det. Det var denne tro på staten, jeg mente var ærkesocialistisk, andet ikke, bevares vel.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde, at det kunne godt være billigt at finansiere, selvom det var på grundlag af penge fra staten, og det ærede medlem omtalte indkøbscentraler. Ja, det er klart, at når staten yder penge til indkøb og de pågældende selv administrerer pengene, bliver det selvfølgelig ikke mere besværligt, end hvis de havde fået pengene i en bank. Det er vi enige om, men det er der ikke tale om her, her er det statsadministrationen. Jeg har en stabel af papirer, der har passeret dette Marshalludvalg, det er næsten ikke til at finde ud af for noget menneske.

Til sidst har jeg blot en bemærkning til den højtærede minister. Ministeren sagde, at Marshallånet drejede sig ikke om 210 mill. kr., men om 140 mill. kr. Jeg sagde, at det drejede sig om 210 mill. kr., hvoraf der er disponeret over de 70, tilbage er 140 mill. kr. Det er rigtigt, og så ved jeg ikke, hvorfor ministeren vil retlede mig. Sådan ligger det, der er ca. 140 mill. kr., som der ikke er disponeret over pr. 1. november 1951. Det håber jeg ministeren vil indrømme, ellers kan jeg læse tallene op. Der er disponeret over ca. 70 mill. kr. Mere har man altså ikke kunnet få ud, mere trang har der ikke været, og på mig virker det som en opfordring til at standse denne udpumpning.

Landbrugsministeren (Sønderup): For at undgå misforståelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at det ikke er min tanke i det lovforslag, som er under forberedelse, at indsætte en bestemmelse, der forhindrer sammenlægning af